

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΣΙΡΛΕΪ ΤΕΜΠΛ ΧΟΡΕΥΕΙ!..

(Μιά μεγάλη έρευνα για την ιδιωτική ζωή της Σίρλεϋ Τέμπλ, του πιό μικρού και του πιό δημοφιλούς «άστερος του Χόλλυγουντ, από τον Βραζιλιανό δημοσιογράφο Άλφονσο Ρέχες)

Η μικρούλα Σίρλεϋ Τέμπλ, από τώρα κιόλας, έχει ένα χαρακτηριστικό καλλιτεχνικό όνειρο. Δεν λέει ποτέ της ότι θέλει να γίνη μία μεγάλη ήθοποιός όπως η Γκρέτα Γκάρμπο ή η Έλεν Χέϋζ. Έχει ένα τελείως διαφορετικό ιδανικό.

— Έγώ... όταν θα μεγαλώσω, μου εμπιστεύθηκε έσχατως με μεγάλη σοβαρότητα, θα είμαι η μεγαλύτερη χορεύτρια του κόσμου!...

— Δηλαδή; την ρώτησα, κάνοντας πώς δεν καταλαβαίνω.

— Έ, νά, θα χορεύω και θα τραγουδάω!... μου εξήγησε με απλότητα η Σίρλεϋ.

Κι' έπειτα πρόσθεσε:

— Δεν μου άρεσει τίποτε άλλο! Έγώ... Έγώ αγαπώ πάρα πολύ την μίσσεζ Τζίντζερ Ρότζερς!...

Κι' αλήθεια, η μεγαλύτερη χορεύτρια της 'Αμερικής, η δημοφιλής «παρτεναίρ» του πρώτου χορευτού του κόσμου Φρέντ Άσταϊρ, η Τζίντζερ Ρότζερς είναι η καλύτερη φίλη της μικρούλας Σίρλεϋ. Επίσης είναι και η δασκάλα της στο χορό. Η Σίρλεϋ έμαθε να χορεύη τόσο θαυμάσια χάρις στην Τζίντζερ Ρότζερς...

Καθώς βλέπετε, η 'Αμερική έχει ένα δικό της καλλιτεχνικό ιδανικό για την τέχνη του θεάτρου. Αί τραγωδοί της Εύρώπης, όπως η Ντοϋζε ή η 'Ελισσάβετ Μπέργκνερ, παραχωρούν τη θέσι τους στο Νέο Κόσμο στην μεγάλη χορεύτρια.

Η Σίρλεϋ Τέμπλ λοιπόν θέλει να γίνη μία μέρα η πρώτη χορεύτρια και θα γίνη, αν εξακολουθήσει να χορεύη. Γιατί η κοντές χορεύτριες δεν γίνονται ποτέ... μεγάλες. Η Σίρλεϋ ωστόσο είναι πολύ μικρή ακόμη, μα τίποτε δεν μάς κάνει να υποθέσουμε ότι δεν θα γίνη μία ψηλή και ώμορφη κοπέλλα.

Η Σίρλεϋ σήμερα έχει μια ιδιωτική ζωή τόσο πολυάσχολη, που θα την εξήλευαν πολλοί από τους «άστερας» του Χόλλυγουντ. Το ταχυδρομείο της γίνεται κάθε μέρα και πιό όγκώδες και τὰ φωτογραφικά «ατελιέ» της «Φόξ Φιλμ» δεν προφτάνουν ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της τεραστίας φήμης της. 'Απ' όλα τὰ μέρη του κόσμου, αναρίθμητοι θαυμασταί της, μικροί και μεγάλοι, της ζητούν διαρκώς φωτογραφίες και αυτόγραφα. Έτσι η Σίρλεϋ έχει σήμερα δυο χαριτωμένες γραμματείες για την αλληλογραφία της. Μιά απ' αυτές μάλιστα είναι και... πλαστογράφος! Γράφει αυτή τις αφιερώσεις επάνω στις φωτογραφίες με τ' όνομα της Σίρλεϋ, γιατί είναι αδύνατον σ' αυτό το παιδί-θαύμα ν' ασχοληται με αυτά τὰ πράγματα. 'Αν ήταν να υπογράφη η ίδια της φωτογραφίες της, δεν θα μπορούσε, όλη την ημέρα, να κάνει τίποτε άλλο. Έκτός λοιπόν από τις δυο γραμματείες της, η Σίρλεϋ έχει στην υπηρεσία της ένα σωφέρ, δυο ιδιωτικούς ντέκτεκτιβ, έναν μικρό μαύρο υπηρέτη για τὰ σκυλιά της και τρεις σοβαρούς και σοφούς καθηγητάς. Γιατί η Σίρλεϋ δεν είναι μόνο κινηματογραφικός «άστήρ» πρώτου μεγέθους, αλλά και μαθήτρια!

Έτσι, η ζωή της δεν μοιάζει διόλου με την ζωή των κοριτσιών της ηλικίας της.

Η Σίρλεϋ ξυπνάει τὸ πρωί στις έπτά η ώρα. 'Αμέσως παίρνει τὸ λουτρό της με τὴ βοήθεια της παραμάνας-νοσοκόμου της και κατόπιν περνάει στο δωμάτιο της γυμναστικής, όπου την παραλαμβάνει ένας ειδικός για τὰ παιδιά Σουηδός γυμναστής. Εκεί πέρα η Σίρλεϋ γυμνάζεται

με άπλες ασκήσεις σωστή μισή ώρα, για να διατηρηή την «φόρμα» της και κατόπιν πηγαίνει στην τραπεζαρία για να πάρη με την μητέρα της τὸ πρόγευμά της. Τὸ πρόγευμα της Σίρλεϋ αποτελείται από γάλα, ένα αυγό και λίγα φρούτα. Στην τραπεζαρία μένει άλλη μισή ώρα και ύστερα ετοιμάζεται να πάη στο στούντιο. Προηγουμένως όμως η Σίρλεϋ θα κατεβή λίγο στον κήπο για να παίξη με τὰ σκυλιά της και να επιθεωρήση τὰ λουλούδια της.

Στις έννεά ακριβώς, η μικρούλα Σίρλεϋ φθάνει με τὴ μητέρα της στο στούντιο. Όλοι εἶνε έτοιμοι και τὴν περιμένουν για ν' αρχίσουν. Ο σκηνοθέτης της άμέσως τὴν παραλαμβάνει και της εξηγεί τις σκηνές που έχει να «γυρίση». Κατόπιν αρχίζουν η δοκιμές και τὸ «γύρισμα».

Στην Σίρλεϋ εφαρμόζεται η εξής μέθοδος: Κινηματογραφούν τις δοκιμές που κάνει σε μια σκηνή κι' όχι τὴ σκηνή όπως τὴν παίξει ύστερ' από τις πρόβες. Με τὸν τρόπο αυτόν επιτυγχάνουν να φωτογραφούν τις πιό άφελείς, τις πιό αὐθόρμητες, τις πιό «φυσικές» έκδηλώσεις της Σίρ-

λεϋ που αποτελούν όλη τὴ χάρι κι' όλη τὴν γοητεία της «ήθοποιίας» της στην οθόνη.

Η άφέλεια της Σίρλεϋ Τέμπλ είναι κάτι τὸ απεριγράπτο. Εκεί που παίξει μια σκηνή, διακόπτει άπότομα τὸ «γύρισμα» για να ρωτήση αν άρέση στον σκηνοθέτη της ή και άπλως για να ρωτήση τὴν μητέρα της αν θὰ της επιτρέψη τὸ άπόγευμα να καλέση σε τσάι τις φίλες της! Έπειτα, με τὴν ίδια άφέλεια, συνεχίζει τὸ «γύρισμα» σαν να μη συνέβη τίποτε!...

Τὸ μεσημέρι, στις δώδεκα ακριβώς, τελειώνει η δουλειά του στούντιο για να συνεχισθὴ τὴν άλλη μέρα, γιατί τὸ άπόγευμα η Σίρλεϋ πρέπει να άσχοληθὴ με τὰ μαθήματά της, ἐπὶ τρεῖς ώρες. Μιά ώρα με τὸν κάθε καθηγητή της. Κατόπιν, άνάπαυσι, φαγητό και ύπνος.

Όταν η Σίρλεϋ δεν «γυρίζει» στο «στούντιο» —κι' αυτό συμβαίνει ἐξη μήνες τὸ χρόνο— έχει όλο τὸ πρωί της ελεύθερο για τὸ χορό. Κι' αυτές τις ημέρες πηγαίνει όλόχαρη στη βίλλα της μεγάλης φίλης της, της Τζίντζερ Ρότζερς, για να μάθη τὰ μουσικά του «τάπ-ντάνς». Τὸ «τάπ-ντάνς» αυτό εἶνε, όπως ξέρετε, ο χαρακτηριστικός εκείνος χορός των μαύρων με τις «κλακέτες». Η Σίρλεϋ λοιπόν

τρελλαίνεται για αυτόν τὸ χορό, στον όποιον, ως γνωστόν, είναι μοναδική η Τζίντζερ Ρότζερς. Τὸ μάθημα του χορού κρατάει ακριβώς μια ώρα κι' αυτή η ώρα είναι η πιό ευχάριστη και η πιό διασκεδαστική της ζωής του μικροσκοπικού «άστερος».

— Η «μίσσεζ» Ρότζερς, μου εἶπε ἐδῶ και λίγες ημέρες η Σίρλεϋ, έχει ένα σωρό ωραία πράγματα στο σπίτι της. Εκείνο όμως που μου άρέσει περισσότερο απ' όλα είναι τὸ χρυσό κύπελλο που κέρδισε τώρα τελευταία στο χορό των «άστερων» του Χόλλυγουντ. Θέλω κι' ἐγώ να κερδίσω ένα τέτοιο βραβείο!... Μα η μαμά μου λέει πώς πρέπει πρώτα να μεγαλώσω... Έγώ όμως δεν μπορώ να περιμένω! Του χρόνου, όταν θα ξαναγίνη αυτός ο διαγωνισμός, θα λάβω κι' ἐγώ μέρος... Και τότε, θα δῆτε πώς θα πάρω ἐγώ τὸ βραβείο!...

Καθώς βλέπετε, η Σίρλεϋ Τέμπλ έχει πολύ μεγάλες φιλοδοξίες. Κι' αν εξακολουθήσει να εργάζεται με τὸν ίδιο ζήλο, θα γίνη άσφαλώς μια μέρα η μεγαλύτερη χορεύτρια του κόσμου.

ΑΛΦΟΝΣΟ ΡΕΧΕΣ



Η Σίρλεϋ χορεύει